

bruikten de officieren samen het ontbijt in de societeitszaal; de muzikanten en tamboers mochten in den tuin wachten. Na de rust werd langs een anderen weg dan men gekomen was naar de Beurs teruggemarcheerd; daar werd de stoet ontbonden.

Die „promenades”, zooals ze algemeen werden genoemd, gaven meestal aanleiding tot een onbeschrijflijken janboel. Alle bootwerkers, graanmeters en andere werklieden die op het uur van afmarcheeren niets te doen hadden, verzamelden zich tegen half zeven voor de poort van de Beurs; de onguere elementen, die in iedere groote stad te vinden zijn en die opduiken zoodra er „wat te doen” is, sloten zich bij hen aan, en zoo waren alle factoren om standjes, conflicten met de politie en privé knokpartijen uit te lokken, aanwezig.

Dat alles liep mee, drong in nauwe straten en op smalle bruggen tegen de muziekkorpsen op, kwam in botsing met de groente- en melkkarren die van buiten de stad binnenkwamen en gedroeg zich zooals de massa bij zulke gelegenheden gewoon is zich te gedragen.

Om den grooten toeloop te verminderen, kwam een der hoofdofficieren op de gedachte niet meer een vasten dag te kiezen, maar iedere week op een verschillenden dag uit te trekken. Aan de leden der muziekkorpsen en de tamboers – samen waren dat reeds ruim honderd man – en aan de officieren werden dus „geheime orders” gegeven, die nimmer geheim bleven. De toeloop was trots dezen maatregel steeds evengroot. Maar, wanneer nu de wandeling toevallig viel op een Vrijdagochtend, den dag waarop voorheen volgens oude traditie voor ieder huis stoep en trottoir geboend moesten worden, 't geen geschiedde met een waterverspilling die aan den zondvloed deed denken, dan was de ellende niet te overzien. Dat menig knap, helder dienstmeisje eens een paar zoenen opliep, dat was het ergste niet; wel, dat zij vaak met den inhoud van haar emmers werd gedoopt. Waren die emmers leeggegooid door het gepeupel, dan vlogen ze de lucht in, vergezeld van boenders, dweilen en luiwagens.

Ik heb een onbegrensd vertrouwen in den veredelenden invloed van de toonkunst, maar de marschmuziek van wijlen de Schutterij zonder ik hiervan uit!